

Andrzej Bronicki, Wojciech Mazurek

Wola Siennicka, gm. Siennica
Różana, woj. chełmskie

Informator Archeologiczny : badania 25, 148-149

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Łącznie przebadano 69 m², wytyczając 3 wykopy niemal zgodnie z kierunkami świata, powiększone o poszerzenia wyznaczone dla przebadania całych obiektów. W sumie odkryto 17 obiektów, w większości o niewielkich rozmiarach i niezbyt regularnych zarysach; 10 spośród nich można na podstawie znalezionych w nich fragmentów ceramiki datować na epokę brązu i łączyć z kulturą łużycką, jeden należy datować na wczesną epokę brązu, natomiast pozostałe nie posiadają ustalonej chronologii. Funkcja ich jest bardzo trudna do ustalenia, jedynie w przypadku obiektu 12 można z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić, że było to palenisko z wczesnej epoki brązu. Obiekty 1, 2, 3, 4 i 9 mogą stanowić ślad po dołkach postłupowych, które trudno jednak powiązać z innymi obiektami. W warstwie kulturowej znaleziono liczne fragm. ceramiki kultury łużyckiej, z wczesnej epoki brązu i nowożytniej oraz mniej liczne zabytki krzemienne, w tym 4 wkładki sierpowe wykonane wczesnobrązową techniką rdzeniowania (identyczną, w jakiej wykonano sierpy krzemienne m.in. kultury strzyżowskiej). Trzy spośród nich odkryto blisko siebie, czwartą w oddaleniu ok. 3 m. Na powierzchni stanowiska znaleziono poza tym pojedynczy grocik sercowaty, który należy łączyć raczej z kulturą ceramiki sznurowej.

Ze względu na możliwość zniszczenia stanowiska przez planowaną piaskownicę należy badania kontynuować.

Wleń-Zamek, st. Łupki 1
gm. loco, woj. jeleniogórskie
AZP 81-15/—

Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu
Uniwersytet Wrocławski

Badania prowadzili Cezary Buśko, Katarzyna Dymek i Jerzy Piekalski. Finansowane przez Konserwatora Zabytków na woj. jeleniogórskie. Badania archeologiczno-architektoniczne. Zamek, wczesne i późne średniowiecze.

Celem prac było rozpoznanie rozplanowania i rozwoju przestrzennego zamku murowanego oraz dokładne zlokalizowanie i zidentyfikowanie relikwów najstarszego osadnictwa związanego z grodem kasztelańskim. Prace w wykopie II miały na celu rozpoznanie na szerszej płaszczyźnie stratygrafii związanej z zamkiem murowanym. Prowadzono również prace wokół kaplicy romańskiej, mające uściślić jej pozycję chronologiczną.

Badania będą kontynuowane.

Wola Siennicka,
gm. Siennica Różana, woj.
chełmskie

Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadzili mgr mgr Andrzej Bronicki (autor sprawozdania) i Wojciech Mazurek. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Chełmie. Pierwszy i ostatni sezon badań. Skarb monet nowożytnych.

Badania podjęto po otrzymaniu informacji od Janiny Mazurek, że na podwórku gospodarstwa, którego jest właścicielką, deszcz w pobliżu spichrza wypłukuje niewielkie, spatinowane, stare monety. Numizmaty znajdowano w miejscu, gdzie 2 lata wcześniej wykopano rów na instalację kanalizacyjną.

Gospodarstwo znajdowało się na południowym stoku doliny rzeki Siennicy — dopływu Wieprza, tuż przy drodze z Siennicy Różanej do Woli Siennickiej, na wschód od niej.

W miejscu występowania monet założono wykop badawczy o wymiarach 2 x 2 m, zorientowany w kierunkach geograficznych. Ziemię wydobywaną z wykopu przesiewano sitami „na mokro”.

Monety w liczbie 255 odkryto w zachodniej części wykopu, głównie w zasypisku rowu na instalację kanalizacyjną. Skarb uległ przemieszczeniom. Monety wystąpiły w promie-

niu ok. 0,7 m na gł. do 70–80 cm. Pierwotnie znajdowały się w płóciennym woreczku, o czym świadczą resztki lnianego (?) materiału przyklejonego do jednej z nich. Monetom towarzyszyły fragm. ceramiki nowożytniej (siwej i szkliwionej).

Skarb zawierał monety z dość wąskiego przedziału czasowego — 2 dekada XVII w. do 1661 r. Są to Zygmunta III Wazy: szelągi koronne, litewskie i ryskie, grosze koronne, litewskie, gdańskie, półtoraki koronne, trzeciak lobzenicki; Jana Kazimierza: szelągi koronne, litewskie, dwugrosze koronne i gdańskie; lenne szelągi pruskie Jerzego Wilhelma i Fryderyka Wilhelma; cieszyńskie obole Elżbiety Lukrecji i Ferdynanda IV; Gustawa Adolfa: szelągi ryskie i elbląskie oraz półtoraki ryskie; Krystyny szwedzkiej: szelągi inflanckie i ryskie; półtoraki inflanckie i szwedzkie; Karola Gustawa: szelągi ryskie i inflanckie; cesarskie monety Ferdynanda III; szkockie dwupensówki Karola I oraz klepacze.

W czasie badań wykopaliskowych pozyskano ponadto 14 monet od wcześniejszych znalców, tak że łącznie jest ich 269 sztuk.

Materiały przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Badania zakończono.

Żarnowiec, st. 1
gm. Jedlicze, woj. krośnień-
skie
AZP 110-73/9

Muzeum Okręgowe w Krośnie

Badania prowadziła mgr Anna Muzyczuk. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu rzymskiego i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko 1, odkryte w 1960 r. podczas gazyfikacji wsi, zweryfikowano w trakcie badań poszukiwawczych AZP w 1986 r. Położone jest na lewobrzeżnej nadzalewowej tarasie Jasiołki, na południowym krańcu wsi, po obu stronach szosy Zręcin–Jedlicze. Z powodu rozprzestrzeniającej się zabudowy, w 1990 r. konieczne stało się przeprowadzenie badań ratowniczych.

Założono 3 wykopy o łącznej powierzchni 37 m². Wykop 1 usytuowano po prawej stronie szosy do Jedlicza obok wznoszonego budynku gospodarczego. Pod warstwą ziemną, na gł. 40 cm odsłonięto część obiektu (wym. 4,5 x 2,1 m) o ciemnoszarym, miejscami czarnym wypełnisku. W jego obrębie zlokalizowano palenisko — kolistą jamę o śr. 65–70 cm, z płaskim dnem na gł. 80–90 cm. W wypełnisku obiektu znaleziono topór żelazny zbliżony do typu VI wg Nadolskiego, kilka ułamków bliżej nieokreślonych przedmiotów żelaznych, kilkadziesiąt fragm. naczyń, kości zwierzęce, kamienie ze śladami gładzenia. Wśród ceramiki przeważały fragm. garnków esowatych, obtaczanych na kole, zdobionych ornamentem pojedynczych i wielokrotnych linii falistych oraz dookołnych żłobków. Wydobyty materiał pozwala datować obiekt na IX–pocz. X w. Wykopy 2 i 3 wytyczono po drugiej stronie szosy. Odkryto w nich ślady dwóch dołków postłupowych oraz owalną jamę o wym. 2,4 x 1,5 m, w przekroju nieckowatą, z dnem na gł. 60 cm. Z wykopów pochodzi kilkanaście fragm. naczyń z późnego okresu rzymskiego i wczesnego średniowiecza.

Materiał i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Ze względu na zagrożenie stanowiska i jego wartość poznawczą prace ratownicze będą kontynuowane.